

Kannaksen kierros 29-30.6.2010

Oli heleän helluntain aika 2010, kun muistelimme matkojamme Kannakselle ja totesimme, että aikaa on kulunut edellisestä reissusta sen verran, että olisi aika käydä päivittämässä muistot. Niinpä sovimme, että kesäkuun loppu on tähän sopiva hetki ja valmistelut alkoivat viisumien haulla ja hotellivaroituksella.

Reissuun lähdettiin kukonlaulun aikaan Juhannuksen jälkeisenä tiistaina. Ajankohta oli valittu sitä silmälläpitäen, että rajalla ei olisi isompia ruuhkia yli mentäessä ja kaikki menikin aika jouheasti. Isoin yllätys oli että rajamiehet puhuivat jopa muutaman sanan suomea! Itse toimitin siis kuljettajan virkaa, isäni Ollin ollessa kartturina ja isoäitini Maj-Lis toimi paikallisoppaana/asiantuntijana.

Rajalta volkkarin keula kohti Viipuria, missä ei tässä vaiheessa kauaa viivytty. Kauppahallista ostettiin vähän evästä ja erittäin hyvä Kannaksen kartta, mihin oli merkitty paikannimet sekä suomeksi että kyrillisillä kirjaimilla Venäjäksi, mikä helpottaa oleellisesti tienviittojen lukemista. Reitimme kun ei aina kulkenut pääteitä, pikemminkin päinvastoin.

Viipurista suuntasimme aluksi kohti Summaa, missä kävimme Suomalaisten sotilaiden kenttähautausmaalla sijaitsevalla muistomerkillä. Summassa aitoa tunnelmaa loi lähistöllä oleva räjäytystyömaa, jossa juuri ikuistaessamme filmille muistomerkkiä, räjäytettiin todella iso lataus ja oli lähellä ettemme lyöneet maihin. Muistomerkkin lähistöltä löysimme myös tämän reissun ainoat kiväärinhylsyt, joita otimme muutaman kokoelman jatkeeksi.

Matkaa jatkoimme Kaukjärven ja Uudenkirkon kautta Kanneljärven kirkolle, jossa totesimme sen yhä ylväänä muistuttavan menneistä ajoista rappiotilastaan huolimatta. Täältä olikin enää lyhyt matka Kuuterselkään, missä vanha tammi toivotti meidät tervetulleiksi. Siellä kävimme tietysti Maj-Lis-mummin vanhalla kotipaikalla sekä Kuuterselän taisteluiden muistomerkillä, jonka juurella nautimme eväitä ja Viipurin kauppahallista hankittua särvintä. Illaksi matkasimme Terijoelle, jossa Saslikin ja muutaman Pivan jälkeen uni jo maittoikin hotellissa.

Seuraavana päivänä tukevan aamupalan jälkeen matkasimme Siiranmäkeen ja siinä vaiheessa teitten kunto tasaisesti heikkeni ja volkkarin jouset olivat välillä kovilla. Myöskään matkanopeus ei ollut päätähuimaava. Siiranmäen olivat tällä kertaa valloittaneet jättiputket, niitä oli joka paikassa ja todella paljon. Siiranmäen muistomerkiltä suuntasimme Kivennavalle, missä kävimme paikallisesta osuuskaupasta ostamassa erittäin hyvää Nevskoje olutta kotiin vietäväksi. Oli turvallista tehdä ostoksia, kun kaupan vartija seurasi meitä lähietäisyydeltä koko kaupassa käynnin ajan.

Seuraavana kohteena oli Äyräpää missä auton mittari näytti ulkolämpötilaksi +35, eli palella ei juuri tarvinnut. Eipä ollut Äyräpään kirkostakaan enää paljon jäljellä, sen verran kuitenkin, että sijainti oli helppo paikallistaa. Vuoksen rantaa kävellessämme teki mieli pulahtaa uimaan samoihin aaltoihin, missä Ehrnroothin porukka joutui uimaan 66 vuotta aikaisemmin vieläkin helteisemmissä olosuhteissa.

Ja ympyrä sulkeutui kun tulimme Talin kautta jälleen Viipuriin. Päivällinen pyöreässä tornissa ja jälkiruuaksi jäätelöt Torkkelin puistossa. Tuliaisten hankinta kauppahallista ja nokka kohti rajaa. Vielä ennen rajan ylitystä tankki täyteen, eikä taaskaan tarvinnut rajalla turhan pitkään odotella ja kolmen polven Kannaksen koukkaus oli takana.

Reissu oli hieno ja kaikin puolin onnistunut. Parasta olivat Maj-Lis-mummin muistot/tarinat paikoista ja ihmisistä. Paikkoihin ja tapahtumiin saa ihan toisenlaisen tuntuman kun on mukana joku joka on itse nähnyt ja kokenut asiat. Suosittelen tätä kaikille kenelle se vain on mahdollista! Kiitos mummi!

Teemu Mustonen